

עפ"ג 55137/10/17 - ב ג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 55137-10-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערער

ב ג
ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט יצחק שמעוני) מיום 17.9.16 בת"פ 21286-09-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהיזק לרכוש במזיד ובתקיפת סתם של בת זוג ונדון לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות ו- 4 חודשי מאסר על תנאי בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת עונש השל"צ.

2. ואלה המעשים: ביום 26.4.16 תקף המערער את המתלוננת, שהיתה נשואה לו באותו מועד. באותן נסיבות החל המערער לנתק את מסך המחשב על מנת להוציאו מהבית ולאחר שהמתלוננת התנגדה לכך משך המערער את המחשב מידה, וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה ונפגעה בגבה. מספר ימים עובר לאירוע זה, גרם המערער במזיד נזק לרכוש בכך שפרץ את דלת החדר בו שהתה המתלוננת ושבר אותה, על מנת לקחת מהחדר את נעליו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי יש להימנע מהרשעת המערער, למרות שאין בה כדי לגרום לו לנזק קונקרטי, משום שמדובר בעבירות ברף הנמוך שבוצעו אגב סכסוך גירושין, המהווים הסתבכות יחידה של המערער עם החוק ולא קדמו

או נלוו לה אירועים אחרים. המערער לקח אחריות על מעשיו, אך, יחד עם זאת, מדובר במקרה גבולי ביותר שהתרחש תוך כדי מעורבות פעילה של גרושתו שגרמה להסלמת האירועים שלא לצורך. נטען כי בית משפט קמא גזר על המערער עונש ביחס לכתב האישום לפני שתוקן. הוסף כי במהלך הדיון בבית משפט קמא בא איזכור לכתב האישום המקורי והיה בכך להשליך על עונשו של המערער בסופו של דבר, אחרת עונשו היה קל יותר. לחלופין, יש לבטל את עונש השל"צ שהוטל ולהסתפק במאסר על תנאי, משום שמדובר באדם בן 61 ללא עבר פלילי.

ב"כ המשיבה טענה כי דין הערעור לעניין ההרשעה להידחות. לא נטען לנזק קונקרטי וחומרת העבירה לא מאפשרת ביטול ההרשעה. גזר הדין אינו מכביד ובוודאי אין טעות או סטייה מרמת הענישה המחייבת התערבות. על כך יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 61, גרוש, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי בגין 100% נכות נפשית, ללא עבר פלילי. הוא קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. כיום בני הזוג נמצאים בנתק לאחר הליך גירושין. שירות המבחן לא התרשם מדפוס התנהגות אלימים או תוקפניים והעריך כי המערער פעל על רקע משבר. הומלץ כי אם תבוטל הרשעתו, יוטל עליו של"צ בהיקף 80 שעות. לחלופין, אם הרשעתו תעמוד על כנה, יוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי והתחייבות.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצדו, מצבו הנפשי, נסיבות חיים קשות והעדר עבר פלילי. מאידך, הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תיעשה במקרים חריגים: **"רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה"** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). הכלל הוא שאין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתיד הנאשם, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לו בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). במקרה דנן, אין מחלוקת כי לא הוכח שהרשעה תפגע באופן קונקרטי במערער. לעניין העונש שהוטל על המערער, מדובר בעונש שנמצא ברף התחתון של מתחם הענישה ומבטא התחשבות ראויה בנסיבותיו האישיות של המערער. יחד עם זאת, נוכח מצבו של המערער ועברו הנקי עד כה, ניתן להורות על ביטול השל"צ וכך אנו מורים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

אשר-על כן, הערעור מתקבל לעניין זה שעונש השל"צ מבוטל.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד